

# РЕШЕНИЕ

№ 64

## В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 11 февруари 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на трети февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ  
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА  
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №29 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ (МБАЛ) „Р. АНГЕЛОВА“, АД, гр. Перник, ЕИК 113513858, седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Брезник №2, представлявано от \*\*\* - изпълнителен директор, посредством процесуален представител ю.к. Диана Христова, против решение №701 от 25.11.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1091 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е ПОТВЪРДЕНО наказателно постановление №152 от 16.07.2014 г. на Директор на РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА (РЗОК) - ПЕРНИК, издадено срещу МБАЛ „Р. АНГЕЛОВА“, АД, гр. Перник, в качеството му на изпълнител на болнична медицинска помощ (ИБМП), с което:

1. за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 217, изр. 1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и и Българския лекарски съюз за 2014 г. (НРД 2014 г.) във вр. с Приложение №3 към НРД 2014 г. „Указания за попълване на направление за хоспитализация“, част IV „Данни, попълвани при изписване на преминал през стационара пациент“, блок „Преминал през стационара пациент“ и чл. 23, ал. 2 от Приложение №2А към чл. 2 от Постановление №94/24.04.2014 г. на Министерски съвет и във вр. с чл. 105в, ал. 3 от ЗЗО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста лв.);

2. за нарушение по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО от ЗЗО във вр. с чл. 217, изр. 1 от НРД 2014 г. във вр. с Приложение №3 към НРД 2014 г. „Указания за попълване на направление за хоспитализация“, част IV „Данни, попълвани при изписване на преминал през стационара пациент“, блок „Преминал през стационара пациент“ и чл. 23, ал. 2 от Приложение №2А към чл. 2 от Постановление №94/24.04.2014 г. на Министерски съвет е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 (двеста лв.)

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на процесуалния и материален закон. Заявява, че районният съд не е изследвал детайлно всички факти във връзка със спора, поради което е достигнал до необоснован извод за нарушение на установения в НРД 2014 г. ред за работа с първични медицински документи. Твърди, че в качеството си на ИБМП не е извършил

административни нарушения в смисъла на чл. 6 от ЗАНН, тъй като не е нарушен установения ред и същия не е нарушен виновно. Заявява, че с първоинстанционното решение е приложен неправилно и материалния закон, тъй като Постановление №94/24.04.2014 г., посочено като част от нарушените законови разпоредби, към момента на извършване на процесните две нарушения не е публикувано в ДВ, респективно не е влязло в сила, с което както са нарушени правилата на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, така и е нарушено правото на защита на наказаното лице. С жалбата алтернативно се пледира за наличие на предпоставки и за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са нарушени принципите на добрата медицинска практика. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да реши спора по същество, като отмени процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, РЗОК - ПЕРНИК пред съда се представлява от ю.к. Петкова. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че постановеният съдебен акт е законосъобразен и предлага същият да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 09.06.2014 г. при извършване на пълна финансова проверка на МБАЛ „РАХИЛА АНГЕЛОВА, АД, гр. Перник - изпълнител на болнична медицинска помощ (ИБМП), инспектори от РЗОК - Перник установили при проверка на предоставените първични медицински документи, че 1. ИБМП, на 11.01.2014 г. в направление за хоспитализация към „История на заболяването“ (ИЗ) №201/06.01.2014 г. (дата на постъпване) за пациент \*\*\*, не е отразен болничен лист №2414092 от 16.01.2014 г. за освобождаване от работа за 31 дни, както и че 2. на 15.01.2014 г., в направление за хоспитализация към „История на заболяването“ (ИЗ) №362 от 09.01.2014 г. (дата на постъпване) за пациент \*\*\*, не е отразен болничен лист №2414094 от 16.01.2014 г. за освобождаване от работа за 37 дни. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение, на 10.06.2014 г. срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

След така установеното по фактите Районен съд – Перник, при извършената служебно проверка за законосъобразност, установил от правна страна, че в производството по налагане на административно наказание не са

допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на НП на това основание.

Разгледал съществото на спора, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства, решаващият първоинстанционен състав е приел за безспорно, че именно наказаното дружество е осъществило от обективна страна вменените му две нарушения, съставомерни по посочените за нарушени нормативни разпоредби, за което правилно и законосъобразно е административно наказано, с правилно определени по вид и справедливи по размер наказания. Пледиранията от наказаното лице маловажност на вменените му две нарушения по чл. 28 от ЗАНН е отхвърлена от районния съд като неоснователна.

Решението е правилно.

Без основание е оплакването на жалбоподателя, че вменените му две нарушения не покриват признаците за административно нарушение по чл. 6 от ЗАНН. Санкционната норма на чл. 105в, ал. 3 на ЗЗО обявява за наказуемо всяко деяние, извършено от лице, притежаващо специален, квалифициращ признак, а именно ИБМП, свързано с нарушаване на правилата за работа с медицинска документация. Правилата за работа с медицинска документация са регламентирани именно в посочените за нарушени нормативни разпоредби на чл. 55, ал. 2, т. 5 на ЗЗО, като конкретно посочената връзка с чл. 217 от НРД 2014 г. във вр. с посоченото приложение №3 в частта му, съдържаща указания за попълване на направленията за хоспитализация, е и нормата, отнасяща се до правилата за водене на документацията и документооборота. Именно с посочените разпоредби на закона ИБМП не е съобразил своето поведение. Вмененото му от държавата задължение, да има определено поведение, като извършва по определен начин и в посочен ред действия, обвързано със санкция в случай на неизпълнение, прави процесното деяние административно нарушение именно в смисъла на чл. 6 от ЗАНН. Що се касае за вписаната в акта и НП, като част от нарушените законови разпоредби, норма на чл. 23, ал. 2 от Приложение №2А на Постановление на МС №94/24.04.2014 г., съдът намира същата за неотнормирана към процесните две нарушения, но предвид горните изводи това не е така съществен порок на производството, че да обоснове отмяна на НП единствено на това основание.

Без основание е и оплакването на наказаното лице относно отказа на районния съд да приложи чл. 28 от ЗАНН. Мотивите на решаващия първоинстанционен състав напълно се споделят от настоящия съд. Няма данни по делото извършването на процесните две нарушения да е съпътствано с проява на изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват освобождаване от административнонаказателна отговорност. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН от Наказателния кодекс (НК). Съгласно чл. 9, ал. 2 от НК не е престъпно (в случая не е административно нарушение) деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление (административно нарушение) поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Легалното определение на понятието маловажност се съдържа в нормата на чл. 93, т. 9 от (НК) – „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление (административно нарушение) с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай или на наличие на сочените признаци - липса на последици или незначителни последици *или* на наличие на други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова с по-ниска степен на обществена

опасност в сравнение с други от същия вид. В случая законодателят, с въздигането в нарушение, наказуемо по административен ред на „неспазването на правилата за водене на медицинска документация“ е кодифицирал деянието, като такова с определена степен на обществена опасност, т. е. рефлектиращо върху значими по своята същност обществени отношения, което е отразено и във вида, границите и размера на наказанието. Така определената значимост на обществените отношения, които регламентът на закона защитава, не е обвързана с липса или незначителност на вредни последици, поради формалния характер на нарушението. От друга страна по делото не са налице и данни за смекчаващи, (изключителни или многобройни) обстоятелства, които да правят нарушението такова с по-ниска степен на обществена опасност, т. е. да засягат в по-ниска степен защитените обществени отношения, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Единственото смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно извършването на нарушенията за първи път, поради липса на данни за налагани наказания за същото нарушение с влезли в сила НП, е отчетено от административнонаказващия орган посредством налагане на наказания в минималния предвиден от законодателя размер. Да се приеме настоящият случай за маловажен би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид и при сочените обстоятелства - нарушения на правилата за водене на медицинската документация, да се приема, че деянието е маловажно, с което да се дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение от страна на адресатите си, в случая на ИБМП. Това на свой ред би отменило действието въобще на задължението, скрепено със санкция и вменено от закона.

Предвид изложеното, Районен съд - Перник, като е потвърдил процесното НП е постановил законосъобразен съдебен акт, който освен това, валиден и допустим, ще бъде оставен в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд - Перник

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №701 от 25.11.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1091 по описа на съда за 2014 г., с което е ПОТВЪРДЕНО наказателно постановление №152 от 16.07.2014 г. на Директор на РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА (РЗОК) - ПЕРНИК, издадено срещу „МБАЛ „Р. АНГЕЛОВА“, АД, гр. Перник за две нарушения по чл. 55, ал. 2, т. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 217, предл. 1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и и Българския лекарски съюз за 2014 г. (НРД 2014 г.) във вр. с Приложение №3 към НРД 2014 г. „Указания за попълване на направление за хоспитализация“, част IV „Данни, попълвани при изписване на преминал през стационара пациент“, блок „Преминал през стационара пациент“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.